

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

M. 15707 : 1-4

Gotland

Kräklinge by
(Götl. nr. 16.)

Östergarns sn.

uppl. år 1959

Upptecknat av

docent N.-A. Bringéus, Lund

Tagesman: f. rövmakaren m.m.

Herman Wahlgren, Östergarn
f. i 1875 i Gavdhem

Räffsmakeri. s. 1-4.

(10 st. foton a.s. 3-4;
neg. F.5.72: 1-10.)

//

Gotlands län

Kräklinge fö (Götl. m. h.)

Östergarns sn

M. 15707:1.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Upptecknat av docent Nils-Arvid Bringéus, Lund, den juli 1959

Sagesman: F.rivmakaren mm.m. Herman Wahlgren, Sanda, Östergarn, f. 1875 i Havdhem.

Sagesmannen, som uppsöktes i sitt hem - se foton - bedriver trots sin höga ålder alltjämt rivmakaeri. Han började göra rivor omkring 1903 då han gifte sig. Orsaken till att han slog sig på rivmakaeriet var för att ha något att göra på kvällarna. Han hade även mycken lust för slöjd. Den årliga produktionen har varit omkring ett par dussin, ehuru det växlade något. Han har lämnat rivor till affären (Östman och Son, Katthammarsvik). Men fplk har även tingat på rivor. Det är inte vem som kan göra rivor. Det är konst. Det var annars mest gubbar som ej orkade annat som gjorde rivor. W:s fru hade en morfar som gjorde rivor (i Sanda) ungefär ett par dussin om året. Hennes morbror gjorde också.

Vid besök i snickarboden - se foto - fanns färdiga rivor, några st, varav en inköptes. Stake: helst gran, men då det är svårt att få tat på får även fur duga. Båge: rönn, som finns här ute och tages på våren. Tröjan: ask. Tänder: ask, Grönmålade.

Wahlgren har gjort hela rivan för hand. Hyvlar skaften med rak hyvek. W, säger sig ha haft beröm för bra rivor. Modellen togs efter en gammal rivmakare i Hamblingbo. Har tidigare tillverkat rivor med 23 tänder, men tyckte det var för mycket. Ändringen till 21 pinnar skedde för ett par år sedan. Har alltid haft bleckskoning på sina räfsor för stabilitetens skull. Känner ej till rivor utan bleck.

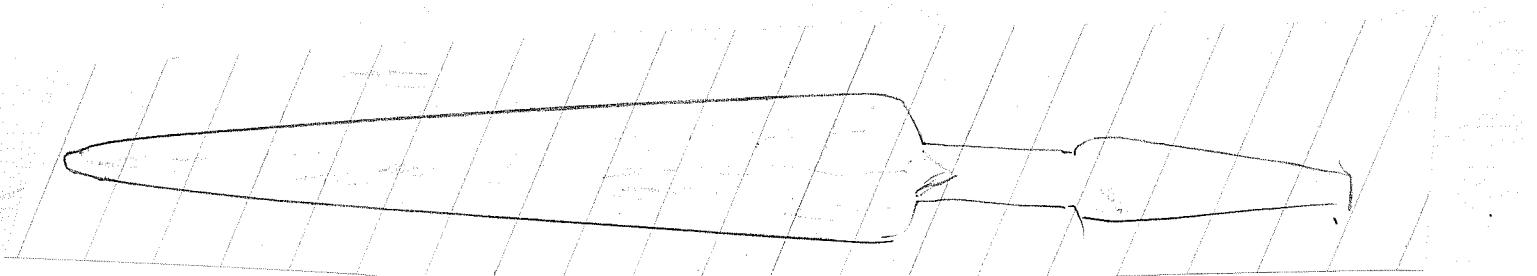
Upptecknaren fick se tillverkning av rivtänder. Av fyrkantiga ämnen som huggit ur aske spetsades medels en kniv den ända som skulle gå igenom tröjen. Sedan skars med kniven en rits runt om ämnet $\frac{1}{2}$ cm från den spetsade änden. Därefter täljdes ner mot denna rits så att ändan franstod som ett huvud. Detta fasades slutligen. I detta stadium slås tänderna i tröjen. I den-

M. 15707:2.

Detta hade dessförinnan bofrats hål. Här för användes ett kon iskt borrh - se teckning och foto - gjort av smeden Montelius i Östergarn. Under borrnningen ligger tröjen på en bräda fastspänd i hyvelbänken. Hålen har markerats medels en passare, men luttingen göres efter ögonmått, på så sätt att man riktar borret efter tröjens överkant (som är sned). Vid islagningen slås de två näst mittersta först i sedan de två yttersta och så fortsättes på båda sidorna ~~ifrån~~ inifrån och utåt mot de yttersta. Mittpinnen slås i till sist. Denna ordning tillämpas för riktningens skull. Vid formeringen av de isatta tänderna-som alltså spänner i tröjen genom sin konstruktion användes huvudsakligen stämjärh och slutligen kniv. Tänderna i olika stadier köptes av W. så att man på dess kan följa tillverkningsmomenten. Skafthålet i tröjen gjordes först efter det att pinnarna var isatta (utom mittpinnen) Samtidigt borrades båghålen. Skaftet sättes fast innan bågarna. Dessa är det sista som göres vid rivan. Den minsta bågen sättes först i och den största sättes sist i. Kilarna som håller bågarna sättes alltid på tvären för att ej spraka tröjen. Blecket ~~xem~~ sätts på före mittpinnen. Hålet till denna borras rakt genom blecket, som är av zinkplåt. Kilarna i skaftet (bågarna) slås i från klensidan. Ritsar görs på stakens (bladets) översida för att utmärka varifrån karvsnitten skall göras.

Rivorgjordes 5-6 st i taget. Priset är nu 5:- lr. Virket måste köpas. I verkstaden fanns nu blott 4 st på lager. Även skaften sågas för hans ur bräder. Bågändar och skaftända går ut genom tröjen för att styrkan skall bli större. Huvudet på pinnen kallas för nacke. - Särskilt borrningen av hålen i tröjen är svår då det ej finns märke hur djupt det koniska borret skall gå in.

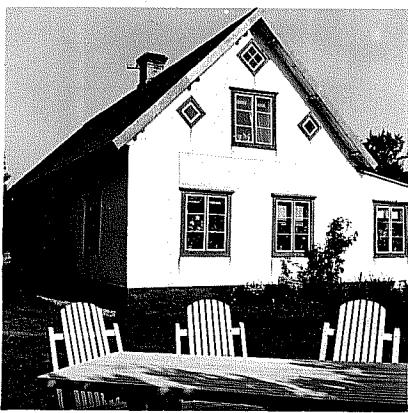
W. har även tillverkat vävar och trädgårdsmöbler.



M. 15707:3.

Bilder från rivmakaren Herman Wahlgren, Östergarn

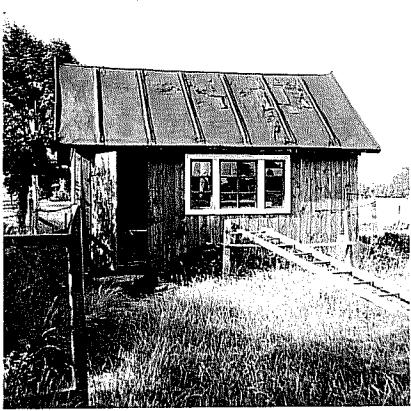
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet
LIBRARIAT AV SÄLV 88004



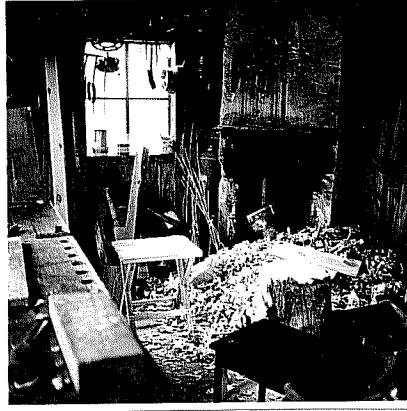
Neg. VI:5:72:1
Boningshuset



Neg. VI:5:72:2
Gårdsplanen



Neg. VI:5:72:3

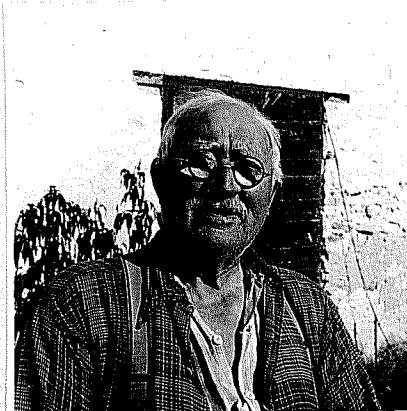


Neg. VI:5:72:4

Snickarboden



Neg. VI:5:72:5
W. vid hyvelbänken



Neg. VI:5:72:6
Herman Wahlgren

M.15707:4

I Tidig 1900-tal

Herman Wahlgren, Östergarn täljer riviänder och borrar

med sitt koniska borrhåll till tänderna i tröjen.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet



Neg. VI:5:72:7



Neg. VI:5:72:8



Neg. VI:5:72:9



Neg. VI:5:72:10